

SVETOVÝ DOM SPRAVODLIVOSTI

2. marca 2013

Bahájom v Iráne

Drahomilovaní priatelia,

1. už tri a pol desaťročia sužuje vaše ťažko skúšané a statočné spoločenstvo jedna vlna prenasledovania za druhou, ktorá je len poslednou v sérii rozpútanej pred viac ako stošesťdesiatimi rokmi. Napriek očakávaniám tých, ktorí sa usilujú oslabiť silu spoločenstva Bahá'u'lláhových nasledovníkov v Jeho vlasti, ich machinácie nakoniec poslúžili na posilnenie jeho základov a upevnenie jeho radov. Čoraz viac vašich krajanov, ktorí sa sami stali obeťami útlaku, nielenže jasne vidí stopu nespravodlivosti, ktorá bola na bahájoch počas rokov páchaná, ale vo vašom neprerušenom zázname nezištnej služby spoločnosti rozpoznáva aj silu konštruktívnej zmeny. S rastúcim súcitom voči vám sa ozývajú aj hlasy, ktoré žiadajú, aby boli odstránené prekážky, ktoré vám bránia zúčastňovať sa na živote spoločnosti vo všetkých jej sférach. Nie je teda prekvapujúce, že otázky týkajúce sa postoja, ktorý baháji všade na svete zaujímajú voči politickej činnosti, nadobudli v očiach vašich spoluobčanov väčší význam.

2. Z pohľadu histórie sa iránske bahájske spoločenstvo samozrejme ocitlo vo zvláštnej pozícii. Na jednej strane je falošne obviňované z politickej motivácie, z toho, že sa spojilo proti vládnucemu režimu – že je agentom ktorejkoľvek zahraničnej mocnosti, ktorá sa žalobcovi najviac hodí pre jeho zámer. Na druhej strane je nekompromisné odmietanie členov spoločenstva zapájať sa do straníckej politickej činnosti vykresľované ako nedostatok záujmu o záležitosti iránskeho ľudu. Teraz, keď boli odhalené skutočné zámery vašich utláčateľov, je potrebné, aby ste reagovali na rastúci záujem svojich spoluobčanov pochopiť bahájsky postoj voči politike, aby nedorozumenie neoslabilo putá priateľstiev, ktoré nadväzujete s mnohými dušami. V tomto smere si zaslúžia viac ako len niekoľko vyhlásení, akokoľvek dôležitých, ktoré evokujú predstavy lásky a jednoty. Aby sme vám pomohli sprostredkovať im víziu rámca, ktorý utvára bahájsky prístup k tejto téme, radi by sme vám poskytli nasledujúce komentáre.

3. Od bahájskeho pohľadu na politiku sa nedá oddeliť určité ponímanie dejín, ich priebehu a smerovania. Každý Bahá'u'lláhov nasledovník je pevne presvedčený, že ľudstvo sa dnes blíži k vrcholnej fáze tisícročia trvajúceho procesu, ktorý ho priviedol z kolektívneho detstva k prahu dospelosti – k fáze, ktorá bude svedkom zjednotenia ľudského rodu. Podobne ako jednotlivec, ktorý prechádza nepokojným, ale sľubným obdobím dospievania, počas ktorého vychádzajú na povrch jeho skryté sily a schopnosti, aj ľudstvo sa ako celok nachádza uprostred bezprecedentnej premeny. Za mnohými turbulenciami a zmätkami súčasného života stoja prudké emócie ľudstva, ktoré sa snaží dospieť. Všeobecne uznávané postupy a konvencie, zaužívané postoje a zvyky sa jeden po druhom vytrácajú pri tom, ako sa začínajú uplatňovať požiadavky dospelosti.

4. Baháji sú povzbudzovaní, aby v revolučných zmenách, ktoré sa dejú v každej oblasti života, videli súhrn dvoch základných procesov. Jeden z nich má deštruktívny charakter, zatiaľ čo druhý je integrujúci: oba – svojím vlastným spôsobom – slúžia na to, aby viedli ľudstvo po ceste vedúcej k jeho plnej zrelosti. Pôsobenie prvého z nich je zjavné všade – v premenách, ktoré postihli rokmi overené inštitúcie, v bezmocnosti vedúcich predstaviteľov na všetkých úrovniach napraviť trhliny, ktoré sa objavujú v štruktúre spoločnosti, v rozpade spoločenských noriem, ktoré dlho držali na uzde nevhodné vášne, a v sklúčenosti a ľahostajnosti, ktorú prejavujú nielen jednotlivci, ale aj celé spoločnosti, ktoré stratili akýkoľvek zmysel života. Aj keď majú sily rozkladu ničivé účinky, majú tendenciu odstraňovať prekážky, ktoré bránia pokroku ľudstva, a otvárajú priestor pre proces integrácie, ktorý spája rôzne skupiny a odhaľuje nové možnosti spolupráce a kooperácie. Baháji sa, samozrejme, snažia individuálne aj kolektívne zosúladiť so silami spojenými s procesom integrácie, ktorý, ako sú presvedčení, bude naďalej naberať na sile bez ohľadu na to, aké ponuré sú bezprostredné vyhliadky. Ľudské záležitosti budú úplne reorganizované a nastane éra svetového mieru.

5. Takýto pohľad na dejiny je základom každého úsilia bahájskeho spoločenstva.

6. Ako viete zo štúdia bahájskych spisov, princíp, ktorý má preniknúť všetky aspekty organizovaného života na planéte, je jednota ľudstva, charakteristický znak veku dospelosti. To, že ľudstvo tvorí jeden národ, je pravda, ktorá bola kedysi vnímaná skepticky. Dnes si nárokuje na všeobecné uznanie. Odmietanie hlboko zakorenených predsudkov a rastúci zmysel pre svetové občianstvo patria k znakom tohto zvýšeného povedomia. Nech je zvýšená kolektívna uvedomelosť akokoľvek sľubná, treba ju považovať len za prvý krok procesu, ktorý potrvá desaťročia, ba možno storočia, kým sa rozvinie. Zásada jednoty ľudstva, ako ju Bahá'u'lláh hlása, totiž nevyžaduje len spoluprácu medzi ľuďmi a národmi. Vyžaduje si úplnú rekonceptualizáciu vzťahov, ktoré udržiavajú spoločnosť. Prehlbujúca sa environmentálna kríza spôsobená systémom, ktorý schvaľuje drancovanie prírodných zdrojov s cieľom uspokojiť neukojiteľnú túžbu po ďalších zdrojoch, naznačuje, ako úplne neprimeraná je súčasná koncepcia vzťahu ľudstva k prírode; zhoršovanie domáceho prostredia a s tým súvisiaci nárast systematického vykorisťovania žien a detí na celom svete jasne ukazuje, aké rozšírené sú mylné predstavy, ktoré definujú vzťahy v rámci rodiny; pretrvávajúci despotizmus na jednej strane a rastúca neúcta k autorite na druhej strane ukazujú, aký neuspokojivý je pre dozrievajúce ľudstvo súčasný vzťah medzi jednotlivcom a inštitúciami spoločnosti; sústredenie materiálneho bohatstva v rukách menšiny svetovej populácie naznačuje, aké zásadne nedomyslené sú vzťahy medzi mnohými sektormi toho, čo sa dnes stáva globálnym spoločenstvom. Princíp jednoty ľudstva teda predstavuje organickú zmenu samotnej štruktúry spoločnosti.

7. Tu je treba otvorene povedať, že baháji neveria, že k takto zamýšľanej transformácii dôjde výlučne ich vlastným úsilím. Ani sa neusilujú vytvoriť hnutie, ktoré by sa snažilo vnútiť spoločnosti svoju víziu budúcnosti. Každý národ a každá skupina – ba dokonca každý jednotlivec – vo väčšej či menšej miere prispeje k zrodu svetovej civilizácie, ku ktorej ľudstvo nezadržateľne smeruje. Jednota bude postupne vznikať, ako 'Abdu'l-Bahá predpovedal, v rozličných sférach spoločenského života, napríklad „jednota v politickej sfére“, „jednota myslenia v globálnom úsilí“, „jednota rás“ a „jednota národov“. Ako budú vznikať, budú sa postupne vytvárať aj štruktúry politicky zjednoteného sveta, ktorý rešpektuje plnú rozmanitosť kultúr a poskytuje prostriedky na vyjadrenie dôstojnosti a cti.

8. Celosvetové bahájske spoločenstvo sa teda zaoberá otázkou, ako môže čo najlepšie prispieť k procesu vytvárania civilizácie spolu s tým, ako sa jeho zdroje zväčšujú. Svoj prínos vidí v dvoch rovinách. Prvá súvisí s jeho vlastným rastom a rozvojom a druhá s jeho zapojením sa do celej spoločnosti.

9. Čo sa týka prvej roviny, baháji na celom svete sa v tých najskromnejších prostrediach snažia vytvoriť model činnosti a zodpovedajúce administratívne štruktúry, ktoré vyjadrujú princíp jednoty ľudstva a presvedčenia, ktoré sú jeho základom, pričom na ilustráciu uvádzame len niektoré z nich: racionálna duša nemá pohlavie, rasu, etnickú príslušnosť ani triedu, čo je skutočnosť, ktorá vylučuje všetky formy predsudkov, medzi ktoré v neposlednom rade patria tie, ktoré bránia ženám naplniť svoj potenciál a zapojiť sa bok po boku s mužmi do rôznych oblastí činnosti; že hlavnou príčinou predsudkov je nevedomosť, ktorú možno odstrániť prostredníctvom vzdelávacích procesov, ktoré sprístupňujú vedomosti celému ľudskému rodu a zabezpečujú, aby sa nestali majetkom niekoľkých privilegovaných; že veda a náboženstvo sú dva vzájomne sa dopĺňajúce systémy poznania a praxe, prostredníctvom ktorých ľudia chápu svet okolo seba a vďaka ktorým sa civilizácia rozvíja; že náboženstvo bez vedy sa čoskoro zvrhne na poveru a fanatizmus, zatiaľ čo veda bez náboženstva sa stane nástrojom hrubého materializmu; že skutočná prosperita, ktorá je plodom dynamického súladu medzi materiálnymi a duchovnými požiadavkami života, sa bude čoraz väčšmi vzďaľovať, pokiaľ bude konzumizmus pôsobiť ako ópium pre ľudskú dušu; že spravodlivosť ako schopnosť duše umožňuje jednotlivcovi rozlišovať pravdu od klamstva a usmerňuje skúmanie reality, čo je nevyhnutné, ak sa majú odstrániť poverčivé názory a zastarané tradície brániace jednote; že spravodlivosť je najdôležitejším nástrojom na ustanovenie jednoty, ak sa vhodne uplatňuje v sociálnych otázkach; že práca vykonávaná v duchu služby bližným je formou modlitby, prostriedkom uctievania Boha. Previesť takéto ideály do reality, vplývať na premenu na úrovni jednotlivca a položiť základy vhodných spoločenských štruktúr, to je iste nemalá úloha. Bahájske spoločenstvo je však odhodlané venovať sa dlhodobému procesu učenia sa, ktorý táto úloha zahŕňa, úsiliu, do ktorého sa môže zapojiť čoraz viac ľudí zo všetkých oblastí života a zo všetkých skupín.

10. Proces učenia sa, ktorý v súčasnosti prebieha vo všetkých oblastiach na svete, musí, samozrejme, riešiť mnoho otázok: Ako spojiť ľudí rozličného pôvodu v prostredí, ktoré, zbavené neustálej hrozby konfliktu a vyznačujúce sa zbožným charakterom, ich povzbudzuje k tomu, aby zanechali rozdeľujúce spôsoby stranického uvažovania, podporuje vyššie stupne jednoty myslenia a konania a podnecuje srdečnú účasť; ako spravovať záležitosti spoločenstva, v ktorom neexistuje vládnuca trieda s kňazskými funkciami, ktorá by si mohla nárokovať na význačnosť alebo výsady; ako umožniť kontingentom mužov a žien, aby sa vymanili z obmedzení pasivity a reťazí útlaku a zapojili sa do činností, ktoré prispievajú k ich duchovnému, spoločenskému a intelektuálnemu rozvoju; ako pomôcť mladým ľuďom prekonať rozhodujúcu etapu ich života a získať silu nasmerovať svoju energiu k pokroku civilizácie; ako vytvoriť v rodine dynamiku, ktorá povedie k materiálnej a duchovnej prosperite bez toho, aby sa v nastupujúcich generáciách vzbudil pocit odcudzenia voči „iluzórnym iným“ alebo aby sa v nich rozvíjal inštinkt zneužívania tých, ktorí sú do tejto kategórie zaradení; ako umožniť, aby sa pri rozhodovaní využívala rôznorodosť pohľadov prostredníctvom procesu konzultácie, ktorý – chápaný ako kolektívne skúmanie skutočností – podporuje odpútanosť od osobných názorov, prikladá náležitý význam platným empirickým informáciám, nepovyšuje obyčajný názor na fakt a nedefinuje pravdu ako kompromis medzi protichodnými záujmovými skupinami. Na skúmanie otázok, ako sú tieto a mnohé ďalšie, ktoré sa určite vyskytnú, si bahájske spoločenstvo osvojilo spôsob činnosti, ktorý sa vyznačuje činnosťou, reflexiou, konzultáciou a štúdiom – štúdiom,

ktoré zahŕňa nielen neustále odvolávanie sa na spisy viery, ale aj vedeckú analýzu vyvíjajúcich sa vzorcov. Otázky, ako udržať takýto spôsob učenia sa v činnosti, ako zabezpečiť, aby sa na vytváraní a uplatňovaní príslušných poznatkov podieľal čoraz väčší počet ľudí, a ako navrhnuť štruktúry na systematizáciu rozširujúcej sa celosvetovej skúsenosti a na spravodlivé šírenie získaných ponaučení – to je vskutku predmetom pravidelného skúmania.

11. Celkové smerovanie procesu učenia sa, o ktoré sa bahájske spoločenstvo usiluje, sa riadi sériou globálnych plánov, ktorých opatrenia ustanovil Svetový dom spravodlivosti. Heslom týchto plánov je budovanie kapacity: ich cieľom je umožniť protagonistom kolektívneho úsilia posilniť duchovné základy dedín a susedstiev, riešiť ich určité sociálne a ekonomické potreby a prispievať k diskurzom prevládajúcim v spoločnosti, zachovávajúc pri všetkom potrebnú koherenciu metód a prístupov.

12. Jadrom procesu učenia sa je skúmanie povahy vzťahov, ktoré spájajú jednotlivca, spoločenstvo a inštitúcie spoločnosti – aktérov na javisku dejín, ktorí v priebehu času uviazli v boji o moc. Domnienka, že v tomto kontexte budú vzťahy medzi nimi nevyhnutne podliehať diktátu súťaženia, predstava, ktorá prehliada mimoriadny potenciál ľudského ducha, uvoľnila miesto pravdepodobnejšiemu predpokladu, že ich harmonické interakcie môžu posilniť civilizáciu hodnú dospelého ľudstva. Bahájsku snahu odhaľovať povahu nového súboru vzťahov medzi týmito tromi protagonistami podnecuje vízia budúcej spoločnosti čerpajúca inšpiráciu z prirovnania, ktoré Bahá'u'lláh načrtol v tabuľke napísanej pred takmer jeden a pol storočím, prirovnávajúcej svet k ľudskému telu. Princípom, ktorým sa riadi fungovanie tohto systému, je spolupráca. Tak, ako sa rozumová duša môže objaviť v tejto sfére existencie vďaka spleťnému spojeniu nespočetných buniek, ktorých usporiadanie v tkanivách a orgánoch jej umožňuje prejavovať svoje osobitné schopnosti, tak aj civilizáciu môžeme považovať za výsledok súboru interakcií medzi úzko prepojenými, rôznorodými komponentami, ktoré prekročili úzky zmysel starostlivosti len o vlastnú existenciu. A tak ako je životaschopnosť každej bunky a každého orgánu podmienená zdravím tela ako celku, tak by sme prosperitu každého jednotlivca, každej rodiny a každého národa mali hľadať v blahobyte celého ľudského rodu. V súlade s takouto víziou sa inštitúcie, ktoré si uvedomujú potrebu koordinovanej činnosti zameranej na plodné ciele, nesnažia kontrolovať, ale vyživovať a viesť jednotlivca, ktorý zase ochotne prijíma vedenie, nie v slepej poslušnosti, ale s vierou založenou na vedomom poznaní. Spoločenstvo medzitým prijíma výzvu udržiavať prostredie, v ktorom sa v jednotnej činnosti znásobujú sily jednotlivcov, ktorí chcú zodpovedne uplatňovať svoje sebavyjadrenie v súlade so spoločným blahom a plánmi inštitúcií.

13. Ak sa má vyššie spomenutá sieť vzťahov formovať a vytvoriť model života, ktorý sa bude vyznačovať dodržiavaním zásady jednoty ľudstva, je potrebné dôkladne preskúmať niektoré základné pojmy. Najvýraznejším z nich je pojem moci. Je zrejmé, že pojem moci ako prostriedku nadvlády so sprievodnými predstavami súperenia, sporu, rozdelenia a nadradenosti, treba zanechať. To neznamená, že by sme popierali pôsobenie moci; napokon aj v prípadoch, keď inštitúcie spoločnosti získali svoje mandáty na základe súhlasu ľudu, je moc spojená s výkonom moci. Ale politické procesy, podobne ako iné procesy v živote, by nemali zostať neovplyvnené silou ľudského ducha, ktorú bahájska viera – a vlastne každá veľká náboženská tradícia, ktorá sa objavila v priebehu vekov – dúfa, že využije: silu jednoty, lásky, pokornej služby a čistých skutkov. So silou v tomto zmysle sa spájajú slová ako „odhaliť“, „povzbudiť“, „usmerniť“, „viesť“ a „umožniť“. Moc nie je ohraničená entita, ktorú

treba „uchopiť“ a „úzkostlivo si ju strážiť“; predstavuje neobmedzenú schopnosť transformácie, ktorá sídli v ľudskom rode ako spoločenstve.

14. Bahájske spoločenstvo ochotne uznáva, že musí prejsť ešte značnú vzdialenosť, kým jeho rastúce skúsenosti prinesú potrebné poznatky o fungovaní tohto želaného súboru interakcií. Nerobí si žiadne nároky na dokonalosť. Podporovať vysoké ideály a stať sa ich stelesnením nie je jedno a to isté. Na ceste vpred leží myriada výziev a toho, čo sa treba naučiť, ostáva veľa. Náhodný pozorovateľ sa môže rozhodnúť označiť pokusy spoločenstva prekonať tieto výzvy za „idealistické“. Určite by však nebolo oprávnené vykresľovať bahájov ako ľudí, ktorí sa nezauímajú o záležitosti svojich krajín, a už vôbec nie ako nevlastencov. Akokoľvek idealistické sa bahájske snahy môžu niektorým zdať, ich hlboko zakorenený záujem o dobro ľudstva nemožno prehliadať. A vzhľadom na to, že žiadne súčasné usporiadanie vo svete nie je schopné vytiahnuť ľudstvo z bahna konfliktov a sporov a zabezpečiť jeho blahobyť, prečo by mala mať akákoľvek vláda námietky proti úsiliu jednej skupiny ľudí prehĺbiť svoje chápanie povahy tých základných vzťahov, ktoré sú vlastné spoločnej budúcnosti, ku ktorej ľudstvo neúprosne smeruje? Je na tom niečo škodlivé?

15. V rámci načrtnutom vyššie uvedenými myšlienkami je teda možné uvažovať o druhom rozmere úsilia bahájskeho spoločenstva v snahe prispievať k rozvoju civilizácie: a to jeho angažovanosť v spoločnosti ako celku. Je zrejmé, že to, čo baháji považujú za jeden aspekt svojho prínosu, nemôže byť v rozpore s druhým. Nemôžu sa usilovať o vytvorenie vzorcov myslenia a konania, ktoré vyjadrujú zásadu jednoty v rámci ich spoločenstva, a zároveň sa v inom kontexte zapájať do činností, ktoré do akejkoľvek miery posilňujú úplne iné predpoklady o spoločenskom živote. Aby sa bahájske spoločenstvo vyhlo takejto dualite, postupne v priebehu času na základe učenia viery zdokonaľovalo hlavné črty svojej účasti na živote spoločnosti. V prvom rade sa baháji snažia, či už ako jednotlivci, alebo ako spoločenstvo, uvádzať do praxe Bahá'u'lláhových príkaz: „Tí, ktorí sú obdarení úprimnosťou a vernosťou, by sa mali s potešením a radosťou stykať so všetkými národmi a kmeňmi zeme. Ved' družba s ľuďmi podporovala a i naďalej bude podporovať jednotu a svornosť, čo následne vedie k udržiavaniu poriadku na svete a prerodu národov.“ Abdu'l-Bahá ďalej vysvetlil, že práve prostredníctvom „druženia a stretávania sa nachádzame šťastie a rozvoj, individuálny i kolektívny.“ „To, čo prispieva k družbe, príťažlivosti a jednote medzi synmi ľudí,“ napísal v tejto súvislosti, „je prostriedkom života ľudského sveta, a to, čo spôsobuje rozdelenie, odpor a odcudzenie, vedie k smrti ľudstva.“ Aj v prípade náboženstva objasnil, že „musí byť príčinou lásky a spoločenstva. Ak by sa náboženstvo stalo príčinou sváru a nepriateľstva, je vhodnejšie, aby ho nebolo“. Preto sa baháji snažia za každých okolností dbať na Bahá'u'lláhovu radu: „Zatvorte oči pred odcudzením, potom upnite svoj pohľad na jednotu.“ „Skutočným človekom je dnes ten,“ nabáda Svojich nasledovníkov, „kto sa venuje službe celému ľudskému rodu.“ „Horlivo sa zaoberajte potrebami veku, v ktorom žijete, znie Jeho nabádanie, „a svoje rozpravy sústreďte na jeho požiadavky a nároky.“ „Najvyššou potrebou ľudstva je spolupráca a vzájomná pomoc,“ naznačil 'Abdu'l-Bahá. „Čím silnejšie budú putá bratstva a solidarity medzi ľuďmi, tým väčšia bude sila konštruktívnosti a úspechu vo všetkých rovinách ľudskej činnosti.“ „Svetlo jednoty je natoľko mocné,“ vyhlásil Bahá'u'lláh, „že dokáže osvetliť celú zem.“

16. S takýmito myšlienkami a v závislosti od svojich zdrojov vstupujú baháji do spolupráce s čoraz väčším počtom hnutí, organizácií, skupín a jednotlivcov, a vytvárajú partnerstvá, ktoré usilujú o premenu spoločnosti a napredovanie veci jednoty, podporujú blaho ľudí a prispievajú k svetovej solidarite. Štandard, ktorý stanovujú úryvky, ako sú tie predošlé, skutočne inšpiruje bahájske spoločenstvo, aby sa aktívne zapájalo do čo

najväčšieho možného počtu aspektov súčasného života. Pri výbere oblastí spolupráce majú mať baháji na pamäti zásadu zakotvenú v ich učení, že prostriedky by mali byť v súlade s cieľmi; vznešené ciele nemožno dosiahnuť nehodnými prostriedkami. Konkrétne nie je možné budovať trvalú jednotu úsilím, ktoré si vyžaduje spor alebo predpokladá, že v pozadí všetkých ľudských interakcií sa nachádzať prirodzený konflikt záujmov, nech už je akokoľvek nepatrný. Na tomto mieste treba poznamenať, že napriek obmedzeniam, ktoré vyplývajú z dodržiavania tejto zásady, spoločenstvo nepociťuje nedostatok príležitostí na spoluprácu; toľko ľudí v dnešnom svete intenzívne pracuje na tom či onom ciele, ktorý baháji zdieľajú. V tomto ohľade tiež dbajú na to, aby so svojimi kolegami a spolupracovníkmi neprekročili určité hranice. Žiadny spoločný projekt nemajú považovať za príležitosť vnucovať náboženské presvedčenie. Majú sa úplne vyhýbať samospravodlivosti a iným nešťastným prejavom náboženskej horlivosti. Baháji však ochotne ponúkajú svojim spolupracovníkom ponaučenia, ktoré získali na základe vlastných skúseností, a rovnako radi začlenia do svojho úsilia budovať spoločenstvo poznatky získané z takýchto spojení.

17. To nás napokon privádza k špecifickej otázke politickej činnosti. Presvedčenie bahájskeho spoločenstva, že ľudstvo, ktoré prešlo predchádzajúcimi štádiami spoločenského vývoja, stojí na prahu svojej kolektívnej dospelosti; jeho presvedčenie, že zásada jednoty ľudstva, ktorá je charakteristickým znakom veku dospelosti, naznačuje zmenu samotnej štruktúry spoločnosti; jeho oddanosť procesu učenia sa, ktorý je touto zásadou podnecovaný, skúma fungovanie nového súboru vzťahov medzi jednotlivcom, spoločenstvom a inštitúciami spoločnosti, tromi protagonistami pokroku civilizácie; jeho presvedčenie, že prepracovaný koncept moci, oslobodený od pojmu nadvlády so sprievodnými myšlienkami súperenia, sporu, rozdelenia a nadradenosti; je základom pre žiaduci súbor vzťahov; jeho oddanosť vízii sveta, ktorý, ťažiac z bohatej kultúrnej rozmanitosti ľudstva, nepozná žiadne hranice rozdeľovania – to všetko predstavuje základné prvky rámca, ktorý formuje bahájsky postoj k politike, ktorý je stručne uvedený nižšie.

18. Baháji neusilujú o politickú moc. Nebudú prijímať politické funkcie v príslušných vládach, bez ohľadu na konkrétny fungujúci systém, hoci prijímajú funkcie, ktoré považujú za čisto administratívne. Nebudú sa spájať s politickými stranami, zapletať sa do straníckych záležitostí, ani sa zúčastňovať na programoch spojených s rozdeľujúcimi agendami akejkoľvek skupiny alebo frakcie. Baháji si zároveň vážia tých, ktorí sa z úprimnej túžby slúžiť svojej krajine rozhodnú realizovať politické ambície alebo sa zapojiť do politickej činnosti. Postoj, ktorý bahájske spoločenstvo prijalo, teda nezapájanie sa do takejto činnosti, nie je zamýšľaný ako vyhlásenie, ktorým vyjadruje nejaký zásadný nesúhlas s politikou v jej pravom zmysle; ľudstvo sa v skutočnosti organizuje prostredníctvom svojich politických záležitostí. Baháji sa zúčastňujú na občianskych voľbách, pokiaľ sa kvôli tomu nemusia hlásiť k žiadnej strane. V tejto súvislosti vnímajú vládu ako systém na udržiavanie blahobytu a riadneho vývoja spoločnosti a všetci do jedného sa zaväzujú, že budú dodržiavať zákony krajiny, v ktorej žijú, bez toho, aby bolo porušované ich vnútorné náboženské presvedčenie. Baháji sa nepripoja k ničomu, čo by podnecovalo zvrhnutie vlády. Nebudú ani zasahovať do politických vzťahov medzi vládami rôznych národov. To neznamená, že sú naivní, pokiaľ ide o politické procesy v dnešnom svete, a že nerozlišujú medzi spravodlivou a tyranskou vládou. Vládcovia zeme majú posvätné povinnosti, ktoré musia plniť voči svojmu ľudu, ktorý by mal byť vnímaný ako najcennejší poklad každého národa. Baháji sa bez ohľadu na to, kde žijú, snažia dodržiavať štandard spravodlivosti a riešiť prejavy nespravodlivosti namierenú voči nim samotným alebo voči iným, ale len zákonnými prostriedkami, ktoré majú k dispozícii, pričom sa vyhýbajú všetkým formám násilného protestu. Okrem toho láska,

ktorú prechovávajú vo svojich srdciach k ľudstvu, v žiadnom prípade nie je v rozpore s pocitom povinnosti, ktorú cítia, aby vynakladali svoju energiu na službu svojim krajinám.

19. Prístup či stratégia s jednoduchou sadou merateľných ukazovateľov uvedenou v predchádzajúcom odseku, umožňuje spoločenstvu vo svete, v ktorom sú národy a kmene stavané jeden proti druhému a ľudia sú rozdeľovaní a oddeľovaní sociálnymi štruktúrami, udržať si svoju súdržnosť a bezúhonnosť ako globálny celok a zabezpečiť, aby aktivity bahájov v jednej krajine neohrozovali ich existenciu v iných krajinách. Bahájske spoločenstvo, chránené pred konkurenčnými záujmami národov a politických strán, tak môže budovať svoju schopnosť prispievať k procesom, ktoré podporujú mier a jednotu.

20. Drahí priatelia, uvedomujeme si, že cesta, ktorou tak zdatne kráčate už desaťročia, má svoje výzvy. Vyžaduje si to neotrasiteľnú bezúhonnosť, čestné správanie, ktoré nemožno podkopať, jasnosť mysle, ktorú nemožno zatieniť, a lásku k vlasti, ktorou nemožno manipulovať. Teraz, keď vaši spoluobčania chápu vašu situáciu, a keď sa vám nepochybné otvoria ďalšie možnosti na zapojenie do života spoločnosti, modlíme sa, aby vám bola zhora poskytnutá pomoc, keď budete svojim priateľom a spoluobčanom vysvetľovať rámec, ktorý je artikulovaný na týchto stránkach, aby ste v spolupráci s nimi našli čoraz viac príležitostí pracovať pre dobro svojho ľudu bez toho, aby ste akokoľvek ohrozili svoju identitu ako nasledovníkov Toho, kto pred viac ako storočím povolal ľudstvo k novému usporiadaniu sveta.

[podpísaný: Svetový dom spravodlivosti]